

Arrest

nr. 87 770 van 18 september 2012
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Bengalese nationaliteit te zijn, op 18 mei 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 19 april 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 6 juli 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 29 augustus 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat L. WELLEMANS, en van attaché E. DEWIL, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die volgens zijn verklaringen België binnenkwam op 6 april 2011, verklaart er zich op 7 april 2011 vluchteling.

1.2. De commissaris-generaal weigert verzoeker de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus bij beslissing van 20 april 2012, verstuurd op dezelfde dag.

1.3. De bestreden beslissing geeft de feiten als volgt weer:

“U zou over de Bengaalse nationaliteit beschikken en afkomstig zijn uit Feni. Sinds 1991 zou u actief zijn voor de “BNP” (Bangladesh Nationalist Party). U zou eerst bij de studentenafdeling gezeten hebben en later bij de jeugdafdeling. U zou verschillende posities bekleed hebben. In januari 2009 zou iemand genaamd Rasel omgekomen zijn tijdens een clash tussen verschillende Awami League fracties. U zou van deze moord beschuldigd zijn. U zou naar het huis van uw grootouders gevlucht zijn, waar u gedurende bijna twee jaren verbleef. U zou besloten hebben om Bangladesh te verlaten. Op 21 december 2010 zou u de grens naar India overgestoken zijn en in februari 2011 zou u daar een schip

genomen hebben. In april 2011 zou u in België aangekomen zijn, waar u op 7 april 2011 een asielaanvraag indiende. Ter ondersteuning van uw asielaanvraag legt u volgende documenten voor: uw identiteitskaart, studiedocumenten, prints van twee partijbrieven en vertaling, prints van juridische documenten. Na uw gehoor stuurde u de originele versies van bovenstaande prints en vertalingen.”

Verzoeker betwist dit feitenrelaas niet.

1.4. De bestreden beslissing stelt dat verzoeker er niet in geslaagd is aannemelijk te maken dat hij een gegronde vrees heeft voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of dat hij een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. De beslissing berust op volgende gronden:

“U beweerde in 2009 beschuldigd te zijn van moord. Ondanks de ernst van deze aanklacht toonde u een totaal gebrek aan interesse in deze zaak. U verklaarde dat na het indienen van deze aanklacht u nog twee jaar in Bangladesh bleef, meer bepaald bij uw grootouders op 50 km van uw woonplaats. In deze tijd ondernam u persoonlijk geen enkele stap in deze zaak. U verklaarde dat u alles aan uw oom overliet, maar na zijn dood in juni 2010 had u zelfs deze bron niet meer (gehoorverslag CGVS p. 8). U verklaarde een advocaat te hebben die u representeerde, maar u stond nooit in persoonlijk contact met hem; u had zelfs zijn gsm nummer niet (gehoorverslag CGVS p. 8). U gevraagd wat deze advocaat dan juist voor u deed, haalde aan dat deze uw onschuld wou bewijzen. U gevraagd hoe hij dit kon doen als u zelfs niet met hem sprak, verklaarde dat de man u goed kende. Zelfs als hij u goed zou kennen diende hij nog uw getuigenis te hebben van de feiten. Zoals u zelf verklaarde was u ten tijde van de moord in uw winkel, in de aanwezigheid van verschillende getuigen (gehoorverslag CGVS p. 7). Dat u niet eens de moeite zou nemen zo'n cruciaal element door te geven aan de advocaat die u moet verdedigen in een moordzaak, ondermijnt volledig de geloofwaardigheid van deze aanklacht tegen u. U verklaarde uw zaak niet langer belangrijk te vinden nadat u uw land verlaten had (gehoorverslag CGVS p. 8). Wat meer is, u gaf aan nooit enig document i.v.m. de moordaanklacht tegen u gezien te hebben. Pas de avond voor uw gehoor voor het CGVS, ruim drie jaren nadat u aangeklaagd werd, zag u voor het eerst enig juridisch document verbonden met uw rechtszaak (gehoorverslag CGVS p. 9). U gaf dan ook toe dat u geen enkele vraag over de inhoud van deze documenten had kunnen beantwoorden, als u de kopies niet juist voor uw gehoor ontvangen had (gehoorverslag CGVS p. 9). Dit blijkt ook uit uw verklaringen zoals die vastgelegd werden door de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ). Uit uw vragenlijst opgesteld door het CGVS, afgenomen door de DVZ op 11 mei 2011, blijkt immers dat u op dat ogenblik nog geen enkel detail i.v.m. de aanklacht tegen u kon aanhalen. Het is dan ook duidelijk dat u uw juridische documenten enkel heeft doorgenomen als voorbereiding op uw gehoor voor het CGVS. U toonde dan ook een totale disinteresse voor de aanklacht tegen u, ondanks de ernst van de aanklacht tegen u. Ook is het ongeloofwaardig dat u, die beweerde gezocht te worden wegens moord door zowel de politie als de “RAB”, probleemloos twee jaren lang bij uw grootouders verbleef die op amper 50 km van uw huis woonden (gehoorverslag CGVS p. 2, 9). Uw verklaring dat het hier om een moeilijk te bereiken plek ging, is niet aanvaardbaar. Als u daadwerkelijk gezocht zou worden wegens moord, zou één van de eerste plekken waar men u zou zoeken, zeker bij uw naaste familie zijn, of die nu afgelegen woonden of niet. Ook dit element breekt de geloofwaardigheid van uw ingeroepen vrees af. Bovenstaande vaststellingen breken het geloof in de authenticiteit van de door u voorgelegde juridische documenten af. Deze bewering wordt onderstreept door volgende vaststelling. Hoewel u de originele gerechtelijke documenten voorlegde, werd er vastgesteld dat de stempel van de magistraat verantwoordelijk voor het maken van een officiële gecertificeerde kopie vol schrijffouten staat. Zo staat er “cretified” i.p.v. “certified”, “evidcence” i.p.v. “evidence” en “crtified” i.p.v. “certified”. Bovendien dient er op te worden gewezen dat uit informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratieve dossier blijkt dat het vervalsen van documenten in Bangladesh vaak voorkomt. Er kan dan ook geen geloof worden gehecht aan de authenticiteit van de door u voorgelegde juridische documenten. Tenslotte dient nog opgemerkt dat uw beschrijving van uw vluchtroute vaag en stereotiep overkomt. U beweerde twee maanden lang op een schip te hebben doorgebracht, maar het enige detail over dit schip dat u kon verschaffen was dat het om een heel groot schip ging (gehoorverslag CGVS p. 3, 4). Andere details zoals de naam, kleur, vlag, vracht, bemanning, enz. kon u niet verschaffen. Uw beschrijving van wat een zware en memorabele vluchtroute zou zijn, is dan ook banaal en stereotiep. Er bestaat dan ook een sterk vermoeden dat u Bangladesh op een andere manier verlaten heeft. U hebt dus uw relaas niet aannemelijk kunnen maken en evenmin uw beweerde vrees voor vervolging in overeenstemming met de criteria van het vluchtelingenverdrag. Dienvolgens kunt u zich evenmin steunen op deze elementen teneinde aannemelijk te maken dat u in geval van een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b) van de vreemdelingenwet. U brengt geen elementen aan waaruit zou moeten blijken dat er in uw land van herkomst sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict

in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet. Er zijn dan ook geen elementen in het dossier die de toekenning van een subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet rechtvaardigen. De overige door u voorgelegde documenten zijn niet van die aard dat ze bovenstaande appreciatie in een positieve zin zouden doen ombuigen. Uw politieke brieven hebben een gesolliciteerd karakter. Bovendien is het eigenaardig dat zij niet spreken over uw juridische problemen, temeer daar deze veroorzaakt zijn door uw beweerde politieke activiteiten. Uw schooldocumenten voegen niets wezenlijks toe aan uw asiëldossier en uw identiteitskaart wijst enkel op uw identiteit, iets dat hier niet ter discussie stond.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker vraagt in hoofdorde om hem als vluchteling te erkennen en in ondergeschikte orde om hem subsidiaire bescherming te verlenen.

Verzoeker stelt vooreerst dat de bestreden beslissing artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en artikel 62 van de vreemdelingenwet schendt, omdat het CGVS uit schrijffouten in de vertaling en uit het feit dat vervalste documenten in Bangladesh vaak voorkomen afleidt dat de documenten zijn vervalst.

Verder stelt verzoeker dat het CGVS de beginselen van onafhankelijkheid en onpartijdigheid schendt, omdat de ondervrager tijdens het gehoor de antwoorden veelal onvoldoende vond, waarna hij op een dominante wijze trachtte aan te dringen op een antwoord, wat verzoeker een onbehaaglijk gevoel bezorgde. Verzoeker voegt aan zijn verzoekschrift de notities van zijn raadsman toe, waaruit blijkt dat het gehoor op een agressieve en niet-onafhankelijke wijze werd afgenomen.

Verzoeker stelt ook dat het CGVS het recht op een eerlijk proces schendt, omdat de tolk tijdens het gehoor noch het Engels noch het Bengaals volledig machtig was, zodat de vragen en antwoorden niet degelijk kunnen zijn vertaald.

2.2. De Raad is van mening dat verzoeker niet kan worden erkend als vluchteling en dat hij niet in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming.

De Raad stelt vooreerst vast dat de motiveringsplicht hier niet is geschonden. De motiveringsplicht zoals vervat in artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en in artikel 62 van de vreemdelingenwet heeft tot doel betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft (RvS 15 februari 2007, nr. 167.852; RvS 2 februari 2007, nr. 167.408). Uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker de motieven van de bestreden beslissing kent, zodat het doel van de motiveringsplicht is bereikt.

De Raad stelt verder vast dat uit het gehoorverslag niet blijkt dat de beginselen van onafhankelijkheid en onpartijdigheid zijn geschonden. Het feit dat de ondervrager de antwoorden tijdens het gehoor onvoldoende vond en op een antwoord aandrong, betekent niet dat de ondervrager niet onafhankelijk of onpartijdig was.

Verder wijst de Raad erop dat de schending van het recht op een eerlijk proces hier niet dienstig wordt aangevoerd. De procedure waarbij de commissaris-generaal een beslissing neemt in het kader van de vreemdelingenwet is immers geen rechtsprekende maar een bestuurlijke procedure, waarop het recht op een eerlijk proces niet van toepassing is.

De Raad stelt ook vast dat uit het gehoorverslag niet blijkt dat er tijdens het gehoor problemen waren met de tolk. Verzoeker heeft integendeel in het begin van het gehoor aangegeven dat hij de tolk begrijpt en hij heeft tijdens het gehoor geen gewag gemaakt van problemen. In het begin van het gehoor werd nochtans verduidelijkt dat verzoeker eventuele problemen met de tolk moest melden. Verzoeker geeft bovendien niet aan waar er verkeerde vertalingen zijn gebeurd.

De Raad is verder van mening dat aan verzoekers asiërelaas geen geloof kan worden gehecht. De commissaris-generaal heeft immers terecht geoordeeld dat verzoeker totaal geen interesse toonde voor zijn zaak en dat het ongeloofwaardig is dat hij nog twee jaar probleemloos bij zijn grootouders kon verblijven terwijl hij gezocht werd voor moord. Verzoekers vluchtroute is tenslotte dermate banaal en

stereotiep dat er een sterk vermoeden bestaat dat hij Bangladesh op een andere wijze heeft verlaten dan hij verklaard heeft.

Verzoeker voegt aan zijn verzoekschrift nog diploma's, attesten lidmaatschap BNP, juridische documenten en een verklaring van de advocaat in kopie toe waarvan de originelen ter zitting worden neergelegd. Deze documenten doen echter geen afbreuk aan de vastgestelde ongeloofwaardigheid van verzoekers asielaas. Documenten kunnen de geloofwaardigheid van een ongeloofwaardig relaas immers niet herstellen. Bovendien blijkt uit de informatie toegevoegd aan het administratief dossier dat Bangladesh mede door de corruptie die er geïstitutionaliseerd is en schaamteloos wordt toegepast in elke private en publieke instelling, bukt van de frauduleuze documenten. Van alle soorten documenten waaronder identiteits- en reisdocumenten maar ook juridische documenten, kunnen vervalste exemplaren gemaakt worden waarvan de kwaliteit varieert in functie van de prijs. Het gerecht is één van de meest corrupte factoren in Bangladesh waarbij valse gerechtszaken, valse verdichten en valse uitvoeringsbevelen schering en inslag zijn. Migratienetwerken ten behoeve van potentiële emigranten en corrupte milieus bij het gerecht werken zeer nauw samen. Zo bleek uit een steekproef bij honderden gerechtelijke documenten door asielzoekers neergelegd in Australië dat geen enkel document authentiek was.

Bijgevolg maakt verzoeker niet aannemelijk dat hij gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achttien september tweeduizend en twaalf door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

A. VAN ISACKER